

cala svojega Janoša, ki je bil le par korakov od nje. Ne morem vam popisati, kako žalosten je bil tisti prizor. Vsi smo jokali.

Oče so odpeljali oba mrliča v vas. Župan se je odpeljal v mesto po zdravnika, ki je prišel kmalu nato in izrekel, da ni nobene pomoči. V županovi hiši so ju djali na mrliški oder. Dosti rožnih vencev smo zmolili za duši rajnih. Na svetega Štefana dan smo ju pokopali.

Zdaj počivata na našem pokopališču kot tujca med domačini; vendar njun grob ni zapuščen. Marsikak očenaš se tu zmoli in na vseh vernih duš dan se tudi na tem grobu prižigajo lučce.«

Tako je babica končala povest. Mati so prinesli večerjo. Potem so pokadili izbo in čumnato, poškropili z blagoslovljeno vodo in se vrnili k jasicam, kjer so zapeli božično pesem.

T u g o m i r.

Prijateljica živali.

Pripoveduje Janko Leban.

Manica je bila velika prijateljica živalim. Posebno je ljubila drobne ptičke. Tem je pozimi pridno trosila zrnja in krušnih drobtinic, da niso gladovale. Mati so ji zato darovali za god lepega kanarčka v lični kletki. Pa bi videli Manico, kako je tleskala z rokama, ko je skakal drobní ptiček po kletki od šibice do šibice ter drobil tako vesele pesemce! Sčasoma se je rumeni ptiček tako privadil Manice, da mu je brezskrbno lahko odprla kletko. In tedaj je drobna živalca zletela Manici na ramo, iz njene roke je kljevala ponujani ji košček sladkorja ter ob tem tako ljubko gostolela!

Manica je stregla ptičku kar najskrbneje, in če je kakega dne povešal glavico in ni hotel jesti, tudi deklica ni bila vesela in ni ji šla jed v slast. Vselej, preden je odhajala v šolo, je gotovo prišla pogledat v sobo, kaj dela ptiček.

Nekega dne je Manica vstala prav zgodaj. Takoj je stopila v sobo, da vidi svojega ljubega »rumenčka«. Ko pa pogleda v kletko — kaj vidi? Ptiček je ležal v kletkinem kotu in se ni genil. »Gotovo še spi,« si

Tički o Božiču.

je mislila Manica in odšla iz sobe. Čez nekaj časa se je pa Manica vrnila v sobo, a kanarček je še vedno »spal«. — »Sedaj ga pa vendar moram zbuditi,« je rekla potihoma samazase — glasno pa zaklicala: »Rumenček, rumenček, donašam ti piče!« Pa ptiček

se ni genil. Manica je torej vzela ptička iz kletke; pa kakó se je prestrašila: Ptiček je bil — m r t e v ! . . . Solza je stopila Manici v oko. Prekrižala si je roki ter jela govoriti:

»Tu ležiš, uboga živalca! Kar nič več se ne ganeš in več ne žvrgoliš! Ah, škoda, škoda! Kako veselo si drugič skakljal od šibice do šibice, ko sem dohajala k tebi in se pogovarjala in igrala s teboj! Morda sem jaz zakrivila tvojo smrt? Res, zdaj se spominjam: včeraj sem sama snedla sladkorček, ki so mi ga dali mati in je bil tebi namenjen!«

Potem je pa Manica mrtvega ptička zopet vzela v roko ter ga ogledovala od vseh strani. Nato ga je nesla na vrt, da ga pokoplje pod jablano. Ko je Manica kanarčka pokopavala, so prišli mati na vrt.

»No, Manica, kaj pa tu delaš?«

Manica pové materi jokaje, kaj se ji je dogodilo.

Pa mati so za vse to že vedeli; zakaj ob priprtih durih so poslušali Maničin pogovor.

Ganjeni izpregovore: »Potolaži se, Manica! Vidim, da imaš dobro srce in da ti je žal lepega ptička. Vendar ne žaluj preveč! Kupila ti bom kmalu drugega! Kdor tako ljubi živali, kakor ti in tako ljubeznivo skrbi zanje, on je gotovo dober človek in je vreden darila!«

Ko je stopila Manica po nekoliko dneh zopet v sobo, kjer je imela kletko, je zagledala v nji novega kanarčka; ta je bil pa še lepši! Ptiček je veselo frfotal po kletki. Kdo je bil srečnejši od Manice!

Odgonetka zastavice št. 11.

Gad — kad — sad — jad.

Prav so uganili: Potočnik Marica, učenka III. razreda c. kr. vadnice v Ljubljani; Budna Ferica, Kiepad Klodi, Perko Minka, Plapper Antonija, Küssel Rezi, Picelj Marica, Vogrinc Mici, učenke VIII. razreda nadaljevalne šole v Novem mestu; Kramar Anton, mizar v Mateni pri Igu; Brumec Nežika, učenka III. razreda v Studenicah pri Poljčanah; Brus Marija Ana, učenka VII. razreda v Idriji; Hrašovec Marija Pija, učenka III. razreda pri čast. šolskih sestrah v Celju; Ferjan Ljudmila, Pollanz Meri, Vuga Vida, Širca Marija, Wilfer Mici in Siškovič Milena, go-